

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Bøn at bede, naar mand icke end skjønt selff gaar til Alteret, Men er dog til stede ...

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Bøn at bede, naar mand icke end skjønt selff gaar til Alteret, Men er dog til stede ...", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-workid58593.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

**En Bøn at bede, naar mand icke end
skiønt selff gaar til Alteret, Men er dog til stede,
naar Christi Legoms oc Blods Sacramente
tracteris, forhandlis oc
vdbyttis.**

O HErre IEsu Christe, du leffuende Guds Søn, som annammede dit hellige Kiød og dit dyrebare Blod, aff den ærefulde lomfru Mariæ reene Liff, oc vdøste det samme Blod aff din allerhelligste Side paa Kaarsens høye Altere, for vor salighed, oc est i samme ærefulde Kiød opstanden aff de døde, oc opfaren til Himmelen, oc est igien ventendis, at dømme de Leffuendis oc døde i det samme Kiød: Ieg beder dig kiere HErre IEsu Christe, at du vilt ved dit allerhelligste Legome oc blod befrj oc frelse mig,| fra all min siels oc Legoms wreenhed, oc aff alt ont, baade næruærendis oc tilkommendis: O gode IEsu, skiul mig inden i dine Saar oc hellige Vunder, for alle mine fiender, siunlige oc wsiunlige, lad mig aldrig skillies fra dig, beskærme mig fra Dieffuelen oc hans Parthie, oc vdi min døds time stat mig trolige bj: Kald mig til dig, at ieg met alle dine Helgen oc Vduaalde Guds Børn, maa loffue, tiene oc prjse dig til euig tid, AMEN.